

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Assertionvm Theologicarvm Sfortiae Pallavicini Sacrae Theologiae Professoris in Collegio Romano Societatis Iesv. Libri Qvinque

De Substantia, & Proprietatibus naturalibus Angelorum

Pallavicino, Sforza

Romæ, 1652

Cap. 8. Vtrum Angeli sint incorruptibiles per naturam, an per gratiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38892

CAPVT VIII.

Utrum Angeli sint incorruptibiles per naturam, an per gratiam.

26. **I**ncorruptibilitatem Angelorum probat S. Thomas hic; eo quod sint forma subsistens; omnis autem corruptio oriatur ex separabilitate formæ à materia; & ad tertium ait Angelos licet habeant causam suæ existentie, necessariò existere, quia aliqua necessaria habent causam suæ necessitatis. Vbi loquitur de necessitate non omni modo sed naturali; vt patet ex hoc ipso; quod ait, necessaria causam habere. Vera est hæc doctrina.

Omnis enim corruptio oritur
vel ex contrarietate inter for-
mas; quæcumque autem con-
trarietas formarum desumitur
in ordine ad materiam, à qua
vnum contrariū aliud expellit;
vel oritur corruptio ex indiffe-
rentia materiæ ad habendā hanc
formā, eo quod possit dari, vel
non dari agens productiuum,
vel conseruatiuum talis formæ,
vt accidit in lumine, quod pro-
inde definit ad absentiam agē-
tis luminosi. Atqui quæ non
sunt in materia, nec habent
contrariū, nec pendent à causa
potente non habere vires ad
ipsorum conseruationem, quia
pendent à solo Deo infinite po-
tenti; ergo sunt incorruptibi-
lia; nec enim possunt per na-
turam poni eæ circumstantiæ

in:

De Angelis. Cap. VIII. 61
in quibus sine miraculo ne-
queant conseruari.

27 Difficultas est, an hæc
exigentia permanendi in tali-
bus creaturis sit solum negati-
ua, eo quod non detur exigen-
tia destructionis; vel sit positi-
ua, eo quod detur exigentia
non destructionis. Videtur e-
nim primum, eo quod debeat
omnis exigentia intelligi pro
aliquo priori signo in eo instati
in quo res exigitur; in priori
autem signo ad conseruationem
non intelligitur pro eo instanti
existere res, nec vlla eius exi-
gentia. Ergo. Dices; res vt exi-
stens nunc exigit conseruari
postea. Sed contra, quia rei
exigentia fundatur in quadam
deformitate, quæ sequeretur
ei si non cōsequeretur id quod

exi-

exigit. Sed si res non duraret, non consequeretur ei deformitas. Ergo sicut ob hanc rationem nulla res exigit creari, ita nec durare. Dicendum tamen est his non obstantibus, dari hanc positivam exigentiam. Primum, quia unusquisque naturaliter est determinatus ut credat, mundum cras duraturum; ergo hæc duratio fundatur in naturæ exigentia non in solo Dei arbitrio; & hoc fortius valet in Angelis, qui debent habere illicium bene agendi, adeoque spem præmij; quæ spes supponit probabilitatem, & non meram indifferentiam sine probabilitate, conservationis. Ulterius omnis nostra providentia fundatur in probabilitate conservationis, & nostri,

&

& rerum, quas procuramus;
etgo hanc probabilitatem ne-
gare, est auferre prouidentiam
ab Angelis. Vt verò assignetur
fundamentum huius probabi-
litis. Dico ad pulchritudinē
naturæ rationalis requiri, quod
ordinetur ad scientiam, & ad
foelicitatem; adeoque quod de-
tur obiectiuum fundamētum,
per quod sint vera principia
fundantia tum eius scientias
præcticas, tum etiam specula-
tiuas. Est autem principium
præcticum, fundans virtutum
honestatem, creaturam ratio-
nalem, si per ipsam non stet so-
re beatam, & sic perpetuo vi-
cturam. Principia verò specu-
latiua maximè fundantur in
inductione suadente quod res
erunt, & operabuntur postea.
sicut

sicut antea operabantur. Unde pulchritudo operis diuini postulat, vt circa hæc detur aliquod verum lumen in creato intellectu, dictans summam probabilitatem talium principiorum; quod lumen, vt sit verum prærequirit essentialiter duo Dei decreta. Primum est decretum Dei, nõ destruedi, nisi rarissimè res semel productas. Alterum est decretum ferè semper se conformandi in agendo exigentiæ rerum naturalium. Certitudo fundata in hoc lumine, dicitur physica, cui Deus ne infringat certitudinem humanæ scientiæ rarissimè derogat, & nõ nisi propter bonum præponderans; puta propter bonum aliquod supernaturale.

CA-